

Шуляк В.В.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТЬОГО ІНЖЕНЕРА-ПЕДАГОГА В ПРОЦЕСІ САМООСВІТИ

Проблема професійної підготовки інженерів-педагогів та формування їх професійної компетентності розглядається сьогодні як одна з ключових в освіті. Професійна діяльність людини не може бути визначеною на весь період її професійної кар'єри та передбачає необхідність постійного підвищення професійної компетентності. Це посилює вимоги до професійної компетентності фахівців, які в свою чергу повинні творчо мислити, самостійно поповнювати свої знання, вільно орієнтуватися в потоці наукової інформації. Тому самоосвіта майбутнього інженера-педагога повинна починатися з моменту навчання у вищому навчальному закладі.

Оскільки інженер-педагог – це поліфункціональний фахівець, який в своїй професійно-педагогічній діяльності повинен вміти здійснювати теоретичне та виробниче навчання, бути готовим до викладання конкретних технічних дисциплін, формування його професійної компетентності розглядається в процесі самоосвіти на прикладі конкретної навчальної дисципліни, а саме «Конструювання одягу».

Самоосвіта інженера-педагога - це провідна форма вдосконалення його професійної компетентності, що полягає в засвоєнні, оновленні, поширенні й поглибленні знань, узагальненні досвіду шляхом цілеспрямованої, системної самоосвітньої роботи, спрямованої на саморозвиток та самовдосконалення особистості, задоволення власних інтересів і об'єктивних потреб освітнього закладу.

Аналіз педагогічної літератури дозволив виділити: компоненти готовності до самоосвіти (когнітивний, мотиваційний, організаційний, морально-вольовий); залежно від ступеня їх прояву - рівні готовності майбутніх інженерів-педагогів до самоосвіти (низький, середній, високий); етапи технології здійснення самоосвіти (діагностичний, практичний, узагальнюючий, впровадження результатів).

З урахуванням компонентів готовності до самоосвіти та рівнів було розроблено анкету для визначення готовності майбутнього інженера-педагога до самоосвіти в рамках навчальної дисципліни «Конструювання одягу».

З урахуванням етапів здійснення самоосвіти були розроблені карти самоосвіти для інженера-педагога (початківця), який починає свою професійну діяльність в ПТНЗ, та для студента ВНЗ, який опановує зміст навчальної дисципліни «Конструювання одягу».

Це дозволить привести самоосвіту інженера-педагога в систему, забезпечить її здійснення за певною технологією та формування в нього професійної компетентності.

Робота виконана під керівництвом ст. викл. каф. ПМПН Божко Н.В.